

3. În ce măsură (dacă este cazul) obligațiile care revin unui stat membru care încalcă articolul 13 sunt afectate de articolul 23 [în special alineatul (2)]?
4. În cazul nerespectării articolelor 13 sau 22, ce măsuri (dacă este cazul) trebuie să ia o instanță națională în raport cu dreptul Uniunii pentru a îndeplini cerințele articolului 30 din directivă și/sau ale articolelor 4 TUE sau 19 TUE?

(¹) Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (JO L 152, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Amtsgericht Karlsruhe (Germania) la 18 iulie 2013 — Barbara Huber/Manfred Huber

(Cauza C-408/13)

(2013/C 274/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Karlsruhe

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Barbara Huber

Pârât: Manfred Huber

Întrebările preliminare

Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarea întrebare preliminară: articolul 28 alineatul (1) prima teză din Legea germană privind recuperarea creanțelor de întreținere în relația cu țările străine (denumită în continuare „Legea privind obligațiile de întreținere din străinătate — AUG”), care prevede că, în cazul în care o parte nu are reședința obișnuită pe teritoriul național, decizia cu privire la cereri formulate în materie de obligații de întreținere este luată în cazurile prevăzute la articolul 3 literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere (¹), exclusiv de către Amtsgericht competent pentru sediul Oberlandesgericht în circumscripția căruia își are reședința obișnuită pârâtul sau persoana îndreptățită, este compatibil cu articolul 3 menționat?

(¹) JO L 7, p. 1.

Ațiune introdusă la 18 iulie 2013 — Consiliul/Comisia

(Cauza C-409/13)

(2013/C 274/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: G. Maganza, A. de Gregorio Merino și I. Gurov, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei Comisiei din 8 mai 2013 prin care aceasta a stabilit revocarea propunerii de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a dispozițiilor generale privind acordarea de asistență macro-financiară țărilor terțe;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Consiliul invocă trei motive în susținerea acțiunii sale care vizează anularea deciziei Comisiei de revocare a unei propuneri de regulament într-un stadiu tardiv al primei lecturi al procedurii legislative ordinare.

În primul rând, Consiliul susține că revocarea propunerii de regulament constituie o încălcare gravă a principiului conferirii de competențe prevăzut la articolul 13 alineatul (2) TUE, precum și a principiului echilibrului instituțional. Potrivit Consiliului, nicio prevedere din tratate nu conferă expres Comisiei o prerogativă generală pentru a revoca o propunere pe care a supus-o legiuitorului Uniunii. Cu toate acestea, deși Consiliul nu contestă existența unei astfel de competențe de revocare în temeiul articolului 293 alineatul (2) TFUE, Comisia nu poate să o exercite în mod discreționar sau abuziv. Consiliul consideră că revocarea unei astfel de propuneri într-un stadiu foarte avansat al procesului legislativ ar echivala cu acordarea unei forme de drept de veto Comisiei față de co-legiuitorii Uniunii. Prin urmare, Comisia ar fi plasată la același nivel cu aceștia din urmă, ceea ce ar conduce la o deturnare a procedurii legislative ordinare prevăzute la articolul 294 TFUE, ar depăși competența de inițiativă legislativă a Comisiei prevăzută la articolul 293 alineatul (2) TFUE și ar lipsi de efect util dreptul de modificare al Consiliului prevăzut la articolul 293 alineatul (1) TFUE. Potrivit Consiliului, o astfel de modalitate de exercitare a competenței de revocare ar